

à Geert van den Dungen

Spleen

(uit: Aquarelles *)

Tekst: Paul Verlaine

Muziek: Albert de Klerk

Allegretto tranquillo ♩ = 92
mp

S. Les ro - ses é - taient tou - tes rou - ges,
A. Et
T.
B.

a tempo *p* *sostenuto* *mf*

Re - nais - sent, re -
noirs. Re - nais - sent, re -
mp *mf*
Chè - re, pour peu que tu bou - ges. Re - nais - sent, re -
mp *mf*
ur peu que tu bou - ges. Re - nais - sent, re -

poco con moto ♩ = 72

dés - es - poirs.
dés - es - poirs.
nais - sent tous mes dés - es - poirs.
nais - sent tous mes dés - es - poirs. *mf*
Le ciel é - tait trop bleu, trop

tran-
pp

mf
La mer trop ver - te, la mer trop ver - te
ten - dre, La mer trop ver - te, la mer

- quillo *a tempo* ♩ = 76 *mf*
Je crains tou - jours, ce
rit. *a tempo* *mf*
l'air trop doux. Je crains tou - jours, ce
rit. *mf*
l'air trop doux. ce
rit. *mf*
l'air trop doux. ce

f
quel-que fui - te a - tro - ce de vous.
quel-que fui - te a - tro - ce de vous.
qu'est d'at - ten - dre! Quel-que fui - te a - tro - ce de vous.
qu'est d'at - ten - dre! Quel-que fui - te a - tro - ce de vous.

Paul Verlaine - Aquarelles

mf poco ritenu

Du houx a la feuil - le ver - nie

Du houx a la feuil - le ver - nie

poco accell. *f con espressione*

Et de la cam - pag - ne

lui - sant buis je suis las, Et de la cam - pag - ne

buis je suis las, Et de la cam - pag - ne

buis je suis las,

allargando *slentando*

de tout, fors de vous, hé - las!

de tout, fors de vous, hé - las!

in - fi - nie Et de tout, fors de vous, hé - las!

H.U. 3987

Verlaine schreef deze serie gedichten, *Aquarelles*, tijdens zijn eerste bezoek aan Londen, in 1873. *Aquarelles* maakt deel uit van de dichtbundel *Romances sans Paroles*, uitgegeven in maart 1874, toen hij in Brussel een gevangenisstraf uitzat voor de aanslag die hij gepleegd had op de Franse ambassadeur.

De *Aquarelles* zijn deels geïnspireerd door zijn vrouw, die hij kort tevoren had ontmoet in de Londense ambiance.

In *Green* ziet hij zichzelf rouwmoedig terugkeren bij zijn Mathilde. In *Spleen* beschrijft hij het heimwee naar het verloren paradijs, het verloren paradijs is ontstaan in de Hibernia Store, midden in Londen. Hij zag er omhoog naar de Fransers een typisch Engelse dans.

Spleen

De rozen waren vuurrood,
En de klimop was gitzwart.

Liefste, bij je minste beweging
Komt al mijn wanhoop weer boven.

De hemel was te blauw, te teder,
De zee te groen en de lucht te zacht.

Voortdurend ben ik bang, - wat is afwachten toch
vreselijk!
Voor een wrede vlucht van jou.

De hulst met zijn glimmend blad
En de glanzende buksboom ben ik beu,

En ook het eindeloze platteland
En alles, behalve jou, helaas!

Laten we de horlepijp dansen!

Ik hield vooral van haar mooie ogen,
Helder als de sterren aan de hemel,
Ik hield van haar ondeugende ogen.

Laten we de horlepijp dansen!

Werkelijk, zij had een manier van doen
Die een arme aanbieder tot wanhoop bracht,
Wat was zij daarbij toch charmant!

Laten we de horlepijp dansen!

Maar wat ik nog liever had
Was een zoen van haar mooie mond,
Sinds ze dood is in mijn hart.

Laten we de horlepijp dansen!

Ik herinner me, ik herinner me
Uren en gesprekken,
En dat is mijn liefste bezit.

Laten we de horlepijp dansen!

en, bladeren en takken,
ou alleen,
handen,
e mooie ogen gevallig zijn.

at van de dauw
aanvoelt op mijn voorhoofd.
an je voeten
En dromen van de lieve momenten die haar zullen genezen.

Laat mij mijn hoofd, waarin je laatste omhelzingen
Nog naklinken, vijen tegen je boezem,
Laat dat hoofd tot rust komen na die weldadige storm,
En laat mij wat slapen, nu jij ook rust vindt.